

[Chr. H. Christensen.]

mindre end een om Dagen. De Bevogtningsstyrker, vi har ved vor Sydgrænse i Dag, de militære Styrker, den ekstraordinære Politistyrke og Grænsegendarmeriet, er jo ikke nogen billig Historie for Statskassen. Det er min Opfattelse, at Forholdene nede ved Grænsen nu er ved at komme ind i normale eller i hvert Fald saa rolige Tilstande, at der kunde spares baade Penge og Mandskab ved at reducere de efter de nuværende Forhold ved Grænsen ret store Bevogtningsstyrker. Det er navnlig meget dyrt at opretholde den ekstraordinære Politistyrke ved Grænsen, og skulde det regnes ud, hvad hver Grænseoverløber koster, som denne Politistyrke har taget, vil en saadan Grænseoverløber komme til at staa Staten i mange Tusinde Kroner. Ifølge Meddelelse, der har været fremme i den sønderjyske Presse, har hver Grænseoverløber, der anholdtes i 1947, kostet Staten ca. 100 000 Kr. Politimester Brix, Aabenraa, under hvem den ekstraordinære Politistyrke ved Grænsen sorterer, har den 3. Februar 1948 udtalt over for Dagbladet „Sønderjyden“, at det Beløb, hver Grænseoverløber koster, i hvert Fald er langt over 50 000 Kr.

Jeg skal derfor tillade mig at rejse det Spørgsmaal over for den højtærede Justitsminister, hvor længe den ekstraordinære Politistyrke ved Grænsen endnu skal deltage i Grænsebevogtningen.

Justitsministeren (Busch - Jensen): Grænsebevogtningen udføres af Gendarmer og Militær, som har Vagttjeneste ved selve Grænsen, og af en Politistyrke paa ca. 200 Mand, som patrullerer i et bredt Bælte Nord for Grænsen.

Bevogtningen ved Gendarmeri og Militær er ikke tilstrækkelig, det fremgaar af de Tal, jeg nu skal nævne.

I Aaret 1946 anholdt Gendarmeriet 81 Grænseoverløbere, Militæret 147. Derudover anholdt Politiet andre 147, og af dem blev de 111 taget af den særlige Grænsebevogtning. Disse 147 var altsaa sluppet gennem Militæret og Grænsegendarmeriet. Tallene fra 1947 viser ikke nogen Ændring af Betydning. Gendarmeriet anholdt 92 Grænseoverløbere, Militæret 94 og Politiet 136. 60 af de 136 blev taget af Politiets Bevogtnings-tjeneste. I de 5 Uger fra den 26. November til den 30. December 1947 er der blevet anholdt 40 Grænseoverløbere. Der er altsaa ikke nogen Nedgang at spore i Forsøgene paa at komme over Grænsen sydfra, hvad der vel heller ikke var at vente.

Afhøringer af de Grænseoverløbere, som

paagribes, viser, at de, der tænker paa at forsøge at komme over Grænsen, ikke saa meget frygter Vagten ved selve Grænsen af Militær og Gendarmeri; den regner de med at kunne slippe igennem. Det er Politipatrouillerne i Landet bag ved Grænsen, som de er bange for. De Tal, jeg har nævnt, viser jo ogsaa, at Politiet anholder mange, som er sluppet forbi Gendarmeriet og Militæret.

Saa længe de politiske Forhold og Forskellen i Leveniveauet og Prisniveauet er som de er, maa man stadig regne med et stærkt Pres sydfra mod Grænsen. Naar dette er Tilfældet, og naar det i det væsentlige er Respekten for Politibevogtningens Effektivitet, der indgaar i Overvejelserne hos dem, der kunde tænke sig at snige sig over Grænsen, er Tiden ikke inde til at tænke paa at inddrage Politiets Grænsebevogtningstjeneste.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Et Spørgsmaal er stillet af det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen til Justitsministeren. Det lyder:

Vil Justitsministeren foranledige Lov af 19. Marts 1869 om Udlaan i fast Ejendom af umyndiges og andre under offentlig Tilsyn staaende Midler m. m. optaget til Revision og Modernisering,

eller vil Justitsministeren i benægtende Fald foranledige udarbejdet en ny og moderniseret Instruks for de i Henhold til ovennævnte Lov udnævnte Vurderingsmænd?

Johs. Hansen: Da jeg for ca. 8 Maaneder siden blev udpeget til Vurderingsmand i Henhold til den i Spørgsmaalet nævnte Lov, søgte jeg naturligvis Oplysning om, hvad der paahviler mig i den Egenskab. Jeg havde regnet med, at det var muligt at faa noget trykt Materiale om Sagen, men det viste sig, efter at jeg havde søgt Oplysning hos Amtet, Politimesteren og Justitsministeriet, der gensidigt henviste til hinanden, at der kun forelaa Lovens Tekst og en Instruks af 23. August 1869, som begge kun findes optrykt i Lovtidende.

Det foreliggende Grundlag for disse Vurderingsmænd er altsaa snart 80 Aar gammelt. Det er maaske i sig selv ikke nogen Motivering for en Revision af Loven, men da denne regner med saavel gammelt Maal som gammel Mønt, er der allerede heri efter min Mening en god Motivering for en Revision. Endvidere er denne Lov, saa vidt mig bekendt, fra en Tid, hvor Begrebet Byg-